

ressante er at konstatere, hvordan udviklingen er.

Det, vi har kritiseret, er, at arbejdsløsheden er steget og steget under denne regering, og at regeringen burde gøre en mere aktiv indsats. Vi kan godt se, at der er sat noget i gang, men det har ikke været nok og er ikke nok. Jeg ved godt, at Venstre helst vil have, at man holder igen på de offentlige udgifter og sørger for, at det private forbrug stiger. Det er der politisk uenighed om, men det synes jeg er fair nok, og det er sådan set det, der er interessant at diskutere, for så får vælgerne jo mulighed for at tage stilling til, om det er den ene eller den anden vej, vi skal gå.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg anerkender helt klart, at diskussionen med hr. Ole Sohn rent kvalitativt ligger flere divisioner over den diskussion, vi tidligere havde med Socialdemokratiet, netop fordi vi får svar på vores spørgsmål af hr. Ole Sohn, selv om vi er politisk uenige.

Når jeg bad hr. Ole Sohn om at bekræfte nogle tal, som man i og for sig selv kan slå op, eventuelt i Indenrigsministeriets opgørelse af den kommunale verdens budgetter, var det, fordi hr. Ole Sohn påstod, at vi ikke har gjort noget, at der blev skåret ned i kommuner og amter, og at der ikke skete noget på anlægssiden. Tallene viser, at det gør der altså, og hvis vi skal være politisk ærlige, er vi også nødt til at forholde os til de tal og fortælle sandheden, som er, at der er vækst i anlægskronerne.

Der har været mange, som har henvist til bl.a. vismændene og andre økonomer. Jeg vil gerne bede hr. Ole Sohn fortælle mig, om det, hr. Ole Sohn kender til, at en eneste af de økonomer har bedt os om at øge det offentlige forbrug og sætte mere gang i hjulene gennem en udvidelse af det offentlige forbrug.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har allerede bekræftet hr. Kristian Jensens eksempler. Jeg vil ikke benægte dem, jeg har ikke tallene eksplicit, men jeg tror på hr. Kristian Jensens fremlæggelse, og derfor vil jeg sige, at de sikkert er korrekte.

Jeg vil også gerne bekræfte, at de økonomiske vismænd ikke har anbefalet at øge det offentlige forbrug, men jeg kan også bekræfte, at de økonomiske vismænd har sagt, at det ikke er en an-

svarlig økonomisk politik, den nuværende regering fører. Her er vi meget politisk uenige.

De økonomiske vismænd anbefaler, hvad vi i øvrigt er enige i, at der ikke nødvendigvis er behov for reformer her i samfundet, og derfor synes jeg, det er ufatteligt fattigt, at regeringen hele tiden siger: Vi kan ikke gøre noget, vi kan ikke gøre noget, vi kan ikke gøre noget, vi må vente til efter næste valg. Det er overhovedet ikke nødvendigt at vente, for vi ved godt, hvor der skal sættes ind, hvis man har det politiske mod til at tage debatten, og jeg har forsøgt at rejse nogle af ideerne her i dag. Jeg ved godt, at der ikke er enighed i Folketinget, men hvis vi ikke tager debatterne, kommer vi heller ikke frem til nogen løsninger.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu skal man jo vurderes på sine handlinger. Når hr. Ole Sohn derfor siger, at de, der er i den ulykkelige situation, at de er ledige, skal over og lave noget forskelligt arbejde, som vi mangler at få udført, og klandrer, at det ikke sker i den nuværende situation, så kunne det være en god idé at se på, hvordan hr. Ole Sohn selv har ageret i de år, hvor hr. Ole Sohn havde mulighed for at få indflydelse på, hvordan tingene foregik.

Derfor må jeg spørge hr. Ole Sohn: Da man f.eks. i 1998 lavede en pinsepakke, da der var flere ledige, end der er i dag, sørgede hr. Ole Sohn da for, at de, der var ledige, kom ud på den måde, som hr. Ole Sohn nu beder om, at et folketingsflertal sørger for? Eller er det bare mundsvejr? Er det bare noget, man siger? Kan man fremvise eksempler på, at man selv har gjort det?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu har pinsepakken været diskuteret nogle gange både i fredags og i dag, og der er da også politisk uenighed. Den borgerlige fløj har været dybt uenige i pinsepakken, for det viste sig faktisk at være en ret effektiv måde at styre økonomien på.

Man fik styret opsvinget på en sådan måde, at det kunne fortsætte, for faktisk skete der jo det, at arbejdsløsheden faldt også efter pinsepakken. Den faldt stort set, lige til den her regering kom til, så begyndte den at stige igen. Så på den måde havde pinsepakken faktisk en fanta-